

Заупокойна света литургия и панихида по повод изпълването на шест месеца от кончината на Българския патриарх Неофит

На 13 септември се изпълват шест месеца от кончината на приснопамятния Български патриарх и Софийски митрополит Неофит, който се престава пред Бога на 13 март т.г. По този повод в митрополитската катедрала в София – “Св. вмчца Неделя” Негово Светейшество Българският патриарх Даниил възглави заупокойното богослужение в съслужение с Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейския митрополит Антоний, Техни Преосвещенства Мелнишки еп. Герасим, гл. секретар на Св. Синод, Белградчишки еп. Поликарп, втори Патриаршески викарий, Браницки еп. Пахомий, първи викарий на Софийския митрополит, Велбъждски еп. Исаак, втори викарий на Софийския митрополит, архим. Йоан, протосингел на Софийска св. митрополия, архим. Василий, председател на столичната митрополитска катедрала, прот. Владимир Тисчук, представител на Руската православна църква у нас, архим. Мелетий, ректор на Софийската духовна

семинария, архим. Евтимий, архим. Никодим, храмовото духовенство и столични свещеници, както и дякони водени от протодякон Иван Петков.

По време на Заупокойната света литургия председателят на БПЦ отправи молитви към Бога за упокой на душата на преселилия се от нас патриарх Неофит, та Бог да го всели в място светло, място злачно – там, където няма болка, скръб или въздишка, но живот безкраен. След тайнството Евхаристия бе отслужена и панихида.

В своето слово патриарх Даниил изтъкна духовния живот и стремеж към богопознание на приснопамятния патриарх Неофит, като каза, че “още от ранните си години, бидейки роден в изключително благочестиво вярващо семейство, той бе възлюбил Бога и не скриваше талантите, които Господ му бе дал. Напротив, след основното си образование, и то в онова време, когато не беше престижно, когато беше трудно – той отиде и завърши Духовната семинария, а след това и специализира в Духовната академия. И от ранна възраст разви тази голяма дарба на църковното пение и своя хубав, мелодичен глас, с който да прославя Бога – с чиста душа и чисто сърце. Като преподавател по Църковна музика в Духовната академия, по-късно и като неин ректор – той се труди най-напред в едно атеистично време. Службите, властите в атеистичната ни тогава държава, които не можем да наречем добре настроени – именно те бяха засвидетелствали, че той се придържа към строго църковните правила, и дори тогава, когато са се опитвали да оказват някакъв натиск – той е показал, че душата му е вярна на Бога, посветена да служи на Бога. Във времето на разкола прояви изключително послушание, вяност към Църквата и допринесе доста за преодоляването му – като главен секретар на Светия Синод, после като Доростоло-Червенски митрополит, а след това и като Русенски митрополит. Така че ще запомним нашия приснопамятен първойерарх на Църквата ни с това, че не се полени да разработи талантите си, да ги посвети в служба на Бога. На много места по света съм чувал как хората са си закупили от дисковете с църковни песнопения в негово изпълнение и ги слушат – и така дядо Неофит винаги ще помага като насочва молитвата ни към Господа, а тази молитва обнадеждава, подкрепя да прославим Бога – да кажем слава Богу и за този дар, за този глас, за това песнопение, за това молитвословие. В последните му години въпреки тежестта на физическата немощ и тежката болест, от която страдаше – сътрудниците, които са били най-близо около него, не са го чули и веднъж да се оплаче. В това да понася всичко безропотно и с внимание към всеки един човек да не бъде огорчен с нещичко който и да е покрай него – просто виждаме силата на тези слова, които Господ е отправил

към всички нас – „Не съдете, и няма да бъдете съдени“ (Лука 6:37). „Блажени кротките, защото те ще наследят земята“ (Мат. 5:5). Ние вярваме, че това безропотно страдание, което дядо Неофит понесе в последните години, спомогна да се очисти душата му. Защото, братя и сестри, да търпи толкова тежък физически недъг, особено на такъв висок пост, и да не му дотегне, да претърпи всичко това – без една дълбока вяра, без една вседушевна отдаденост на Бога – това не може да се случи. „За всичко благодарете“ казва апостол Павел и ние в негово лице виждаме това“, каза патриарх Даниил.

“Вярваме, че дядо Неофит с очистена душа застана и предстои пред Бога, и дори мислим, че тези две посегателства, тези осквернения на гроба и кръста при неговия гроб – това не са случайни неща. И двата такива случая са дело на хора психично неуравновесени, лабилни, със зависимости, хора, върху които лукавият лесно въздейства. И ето – щом два пъти е подтикнал такива човеци към това място, а кръстът е светиня на гроба на нашия първойерарх – това свидетелства за нещо. И щом там се излива злоба от лукавия – не му е приятно, не може да стои спокойно, не се радва, защото не е приел една душа. Изплъзнала му се е една душа и той не може да понесе това нещо – затова подбужда психично лабилни човеци, за да излее своята злоба, ненавист, безсилие – и вярваме, че тези свидетелства показват, че вярата, в която дядо Неофит живя, изключителната му кротост, беззлобие, търпеливото носене на своя кръст, изпълнението на всички Христови заповеди и старанието му изцяло да върши Божията воля – това ни говори да вярваме, че Бог е приел неговите трудове, неговата всеотдайност, неговото служение, и го е вредил сред своите верни служители да продължи да му служи и да възнася молитви за всички нас пред Божия престол на Небесата. Вечна и блажена да бъде паметта на блаженопочиналия и приснопаметен наш отец Неофит, Митрополит Софийски и Патриарх Български. Господ да му прости всичко, с което като човек е съгрешил, и да настави душата му там, където се покоят светиите, и по неговите молитви да помага и на нас да следваме този пример, който той ни остави със своя земен път“, допълни още в словото си патриарх Даниил.

На гроба на патриарх Неофит, намиращ се в непосредствена близост до митрополитската катедрала бе отслужен и трисагий от служещите духовници.

bg-patriarshia.bg